Р Е Ш Е Н И Е
№ 3035

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10597** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията(КРС) срещу съдебно решение от 12.08.2013 г., по н.а.х.дело № 20708/2012 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 0340/11.11.2011 година, издадено от Председателя на КРС с което на основание чл. 83, ал. 1 ЗАНН и чл. 325, ал. 1 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения във връзка с т. 2.9.1. от Разрешението във връзка с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера.

Касаторът твърди, че съдебното решение е постановено при нарушение на материалния закон касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излага подробни съображения в подкрепа на тезата, че нарушението е квалифицирано правилно, както и че с оглед , че нарушението не е първо, а е извършвано многократно сочи, че санкцията напълно съответства на степента на обществената му опасност и имотното състояние на нарушителя. Твърди също, че пренасянето на по-късен етап на процесния номер не санира извършеното нарушение.

Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди НП.
Ответникът в с.з. чрез процесуалния си представител и в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила обжалваното решение.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като съдът потвърди решението на първоинстанционния съд.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.
С оспореното съдебно решение от 12.08.2013 г., по н.а.х.дело № 20708/2012 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав, е отменено наказателно постановление (НП) № 0340/11.11.2011 година, издадено от Председателя на КРС с което на основание чл. 83, ал. 1 ЗАНН и чл. 325, ал. 1 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения във връзка с т. 2.9.1. от Разрешението във връзка с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера.
За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля- актосъставител Х. Г. Т., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че описаното деяние неправилно е квалифицирано като нарушение на чл.325, ал.1 от ЗЕС, поради което и лицето е санкционирано на погрешно правно основание.

Пред настоящата касационна инстанция е представена справка-извлечение видно от която процесният номер впоследствие е пренесен. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.
Настоящата съдебна инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. Настоящият касационен състав в практиката си по подобни казуси е застъпил становището, че в конкретният случай описаното деяние неправилно е квалифицирано като нарушение на чл.325, ал.1 от ЗЕС, поради което и лицето е санкционирано на погрешно правно основание.
Като допълнителни аргументи в подкрепа правните изводи на СРС излага следното: Съгласно санкционната норма на чл. 325, ал.1 от Закона за електронните съобщения, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за

осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв. Посочената като нарушена правна норма в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление изисква да е доказано нарушение на условията на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс. Такова разрешение е издадено на [фирма], приложено по делото на първоинстанционния съд. Т.2.9.1. от разрешението, цитирана като нарушена в наказателното постановление, задължава [фирма] да осигури възможност на своите абонати да запазват географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление. Текстът на т. 2.9.1 от разрешението е идентичен с чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗЕС в редакцията към момента на извършване на деянието. Доколкото Функционалните спецификации са издадени на основание чл. 134, ал. 3 от ЗЕС , то нарушението на чл.44 ал. 1 от ФС следва да се квалифицира по чл. 335 от ЗЕС като нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове , а не като нарушение на чл. 325, ал.1 от ЗЕС. Санкционните норми на чл. 325, ал. 1 и чл. 335 от ЗЕС се различават по състав на административното нарушение и размер на санкцията. Отказът за пренос на номер, не може да се приеме за нарушение на условията на разрешението и съответно за нарушение на чл. 325 ал.1 от ЗЕС. След като съществува изричната законова разпоредба на чл. 134 ал.1 от ЗЕС, нарушението й води до налагане на наказание на основание чл. 335 от ЗЕС.Към датата на издаване на наказателното постановление-11.11.2011г. законодателят не е предвидил санкция за нарушения на ФС. Такава е въведена с разпоредбата на чл.326а от ЗЕС в сила от 29.12.2011г. Конкретните задължения за предприятието при осъществяване на пренос не произтичат от издаденото му разрешение, а от закона, като техническите правила и процедурата при осъществяване на преносимост при промяна на доставчика се уреждат във Функционални спецификации съгласно чл.134, ал.3 ЗЕС и чл.1 от ФС. Самите Функционални спецификации се приемат от Комисията след обществено обсъждане.
Допуснатото съществено процесуално нарушение предвид погрешната правна квалификация и неправилното приложение на санкционната норма обоснова краен извод за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради което решението на СРС за неговата отмяна следва да бъде оставено в сила. С оглед наличието на основания за отмяна на наложената имуществена санкция, не следва да се обсъждат останалите наведени от страните доводи за материална законосъобразност, респ. незаконосъобразност на НП и размер на имуществената санкция.

Поради изложеното обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.08.2013 г., по н.а.х.дело № 20708/2012 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: